

НЕГОВИЯТ ОБРАЗ, ГЪРЦИЯ И СМОЛЯН

Казва се, че Исус ще дойде тогава, когато Неговият образ се отрази в църквата. Не съм теолог и не се наемам да тълкувам в дълбочина тези думи. Приемам ги съвсем конкретно и се опитвам да разбера какво всъщност означават те на практика.

Първото, което ми идва на ум, това е духът на служенето - една от главните характеристики на Исус, Който дойде да служи на света (Марк 10:45). Но какво зна-

чи църквата да служи както Христос?

Да, има хора в нея, които са избрани за служители. Но мисля, че това положение още не отразява напълно служенето на Исус. Той служеше с цялото Си естество. Представям си нещата така - всички в църквата да служат по някакъв начин. Възможно ли е?

Искам да ви разкажа за два случая, за две църкви, в които то се случва, и знам, че небето се радва за тях.

Никога църквата не се е пълнила така

Столицата на Гърция е многомилionen град, но в него има само една адвентна църква. В цялата страна са 6 или 8, с около 800-900 членове.

В страната има много чужденци, повечето от които са дошли поради нуждата си. Има и много българи. Само ако човек поживее сред тях, може да оцени колко им е трудно.

В началото на юни нашите сънародници адвентисти в Атина организираха Здравно изложение. Добрата предварителна подготовка на екипа, рекламата, молитвите, връзката с местния български вестник - всичко помогна да преживеем незабравима седмица. Църквата се напълни с българи, руснаци, филипинци, бели, жълти, черни.

Нашият всеотдаен екип работеше до изнемошване всяка вечер. Елена, Надя, д-р Игнатка Тодорова се бяха заели

с измерванията на кръвното налягане, Нушка с това на теглото, Рени с въпросите на храненето, Иван и Веси с теста за сърцето, Сара с водата, Гана отговаряше за дишането, Рада, Юлия и другите за масажа, Лаци пък беше на вратата, Васко мереше ръста, Дана продаваше книгите - цялата църква работеше

като един организъм.

Никой не се оплакваше, че е болен, че няма работа, че документите му не са в ред или че някой го е погледнал "накриво" - тези дребни човешки проблеми бяха надживени и всички имахме една цел - да направим нещо полезно за хората, да им помогнем в техните физически нуж-

Това е не само здравен семинар, а празник - една "бяла лястовичка", светъл лъч на надежда за много хора в Гърция, за които не съществува друго освен презрително отношение към тях и тежък еднообразен труд. (Вляво е екипът провел здравния семинар.)

ди, емоционални проблеми, и, ако е Божията

воля - да насочим и неосъзнатия им духовен

глад в правилната посока.

Ето какво сподели Елена от Силистра: "Никога преди не съм изпитвала в такава степен какво значи да видиш радостта в очите на хората, да можеш да направиш нещо за тях, да им покажеш, че някой се интересува от тях, да почувстваш тяхната благодарност! Това не може да се сравни с нищо друго!"

А руският пастор Виктор Кулаков сподели, че никога преди, по някакъв повод, в църквата не са идвали толкова много хора и помоли Здравния отдел на СЦАСД в България да помогне и за в бъдеще да се организират подобни здравни изложения.

Чудесата в Смолян и Смилян

Винаги, когато си помисля за църквата ни в Смолян, първо се сещам за заводите - 365 след Пловдив... Но към църквата изпитвам странно смесено чувство на уважение и благодарност. Дълбоко уважение за това, което правят, и благодарност, че ги има и че са такива, каквито са. Рядко се среща толкова единна църква, като едно дете, което напълно се е доверило на своя Баща и чудно върви през живота, тихо и кротко изпълнявайки Неговата воля - далеч от тщеславието на този свят. Може би планината ги е закътала като племето Хунза в Тибет, представителите на което живеят по 120 години. Може би Бог е намерил в тях чудесни Свои деца, с които Му е особено приятно да работи. Не знам, знам само, че това, което правят, е Божие чудо.

В църквата няма нито един лекар, нито медицинска сестра. Само Златинка, съпругата на пастора Иван Пенев, е рехабилитатор. Това не им попречи още от 2002 г. да започнат да организират здравни семинари. Те бяха приели дълбоко в сърцето си думи-

та на Духа на пророчеството за ролята на здравното мисионерство, а в този край, в който има силна правос-

Всяка седмица имаше здравна беседа - гостуваха лекари от Пловдив, Пазарджик, София, а когато нямаше лекари, чле-

новите на църквата самията, трудно се пробива направо с чистото Божие Слово. Затова започнаха със семинарите - първо организирахме "Училище за здраве", след това по желание на хората - готварски курс, после курс по масаж, хидротерапия.

На следващата година се създаде първият в страната клуб "Здраве".

Следващата година осъществихме здравно

изложение и семинар за стреса в центъра на Смолян в планетариума. Екипът ни работеше на пълни обороти, даже се наложи да търсим допълнителна помощ. А след проведените лекции останаха трайни приятелства.

Тази година църквата реши да посети село Смилян - китно малко селце в полите на Родо-

лите, прочуто в България, а и извън нея, със своя боб. Но хората там са още по-специални и от боба. Всички усмихнати, всички благодарни. Една възрастна жена каза: "Всяка вечер само гледам часов-

ника и чакам да стане време да дойда при вас, сине. И какво ще правим, когато си отидете?"

Отначало хората помислиха, че сме някаква предизборна атракция на някоя от партиите, но после така се привързаха към нас, че ни поканиха пак да дойдем и да говорим каквото искаме, но просто да бъдем с тях. Какво доверие! Спе-

и Иван - една църква - един екип.

Те имат и нови планове - Устово, Триград - мечтата на Росен, после Мадан, Рудозем - нека Бог благослови пътя им, а ние да им помагаме, с каквото можем.

Ето така виждам обрара на Бога, отразен от църквата. Тогава тя живее и диша пълноценно, тогава върши това, за което е призвана. Защото сега хората в Смолян вече познават Църквата на адвентистите от седмия ден и, когато се провеждат някакви градски инициативи, я канят като равностоен участник в духовния живот на града и независимо от факта, че има само 20 души членове, нейното присъствие се усеща.

Мисля, че това очаква Бог от нас. Не "вражди, разпри, ревнувания, ярости, партизанства, раздори, разцепления" (Гал.5:20), а чисто и смирено сърце, отдадено искрено на Бога, Който да го успокои, излекува и води във верния път.

Благодарим за тези материали на Д-р Гергана ГЕШАНОВА